

GAZETA

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej W. Dekera i Spółki. — Redaktor: A. Wannowski.

№ 299. — W Sobotę dnia 21. Grudnia 1833.

Wiadomości zagraniczne.

T u r c y a.

Z Konstantynopola, dnia 11. Listopada.

Dnia 4. b. m. o godzinie 2. po północy, wybuchnął pożar przy ulicy Sultan Mehmed, który wkrótce ugaszono, a przeto nie zrządził wielkich spustoszeń.

Fregata angielska „Acteon“ wróciła d. 8. b. m. z Nauplii, i stanęła na kotwicy przed pałacem poselstwa angielskiego w Terapia.

Cesarsko-rossyjski Pułkownik i Adjutant Baron Budberg, który niedawno wrócił tu z Serwii, dokąd był wysłany w zleceniu do Xięcia Miłosza, wyjechał do Petersburga.

Na wyspie Cypr panuje jeszcze zaburzenie. Admirał austriacki Dondolo udał się tam, żądając zadosyć uczynienia za zamordowanie agenta konsularnego w Paphos, i za znieważenie bandery jego, na której proporcu przywiązano go w własnym domu. Żądano zadosyć uczynienia w sposobie następującym: 1) aby najbardziej winnych, jako to: Mustafę Agę; Beja w Paphos, i Hussein Agę, który dowodził wojskiem wysłanem tam przez rządzącą wyspy, na témże samém miejscu ukarano; 2) aby banderę austriacką ze zwykłemi obrzędami i salwami na nowo zatknięto; 3) aby wszyscy ukrzywdzeni poddani austriacy

otrzymali stosowne wynagrodzenie. Basza rządzący dał na to zbaczającą odpowiedź, że obrażenie zostało spełnione podczas zarządów poprzednika jego, chociaż jest dowiedzionem, iż wyprawa do Paphos zaszła właśnie w dzień przybycia jego do Cypru, i że prócz tego już od miesiąca jeden z jego urzędników w jego imieniu działał. Admirał Dondolo powziawszy dokładne w tej mierze objaśnienie, odpłynął z częścią swjej floty do Smyrny, z kąd pisał do Internuncjusza w tutejszej stolicy; prosił także rząd swój o instrukcye dalszego postępowania względem Cypru, która to wyspa jest jeszcze prowincją turecką, i rządzona przez Baszę w imieniu Sultana.

Z Skutari, dnia 2. Listopada.

Słychać, że przysłany przez Tartara firman Wielkiego Sultana, oznajmił Skutaryczykom, iż Porta przychyliła się do ich prośb, i oddała Baszę znajdujacego się w cytadelli, skazała go oraz na wynagrodzenie szkody zrządzonej mieszkańcom miasta. Zmieniono także innych urzędników.

E g i p t.

Z Alexandryi, dnia 28. Października.

Ciężące podatki, systemat monopolu i nieustanne zaciągi do wojska sprawiły w rozmaitych miejscach Syrii, a mianowicie w Kandyi zaburzenia, które jednakowoż aż do tej chwili

innych nie wydały skutków, jak tylko, że zniechęceni ostrą karą na się ściągali. Betlehem, które albo nie chciało, albo nie było w stanie opłacić nałożonej kontrybucyi, przewyższającej dawniejszą w trojnásób, zostało przez Egipcyan okropnie spustoszone, nawet klasztory same łupiestwa nie uszły, lubo są pod opieką francuzką; przeto też Konsul francuzki ostre miał uczynić rządowi przedstawienia i z naleganiem żądać, aby z owemi świętymi zakładami tak przynajmniej postępowano, jak za czasów rządu dawniejszego. W zeszły piątek Konsul grecki doręczył Baszy swoje pismo wierzytelne; zresztą z wyboru tego Pana Tossitza w powszechności Grecy niekontenci, ponieważ on podczas wyprawy egipsko-greckiej zawsze się okazał być nieprzyjacielem ojczyzny własnej, a teraz raczej za zwolennika i ulubieńca Baszy, aniżeli za niepodległego zastępcę Królestwa swego i obrońcę praw greckich powinien być poczytywany. Przed kilku dniami przybył tu ojciec Enfantin, najwyższy kapłan St. Symonistów, oczekiwany tu przez dwudziestu swoich apostołów już od całego miesiąca. Zdaje się, że Symoniści prócz rozprzestrzenienia zagubnych zasad tak nazwanej ich religii, jeszcze inny mają zamiar na oku — t. j. skłonić Baszę, ażeby pod ich przewodnictwem morze Czerwone z Śroziemnem połączyć kanał, przeto też towarzyszy Enfantowi dwóch inżynierów francuzkich, Fournel i Lambert, oba byli uczniowie szkoły politechnicznej. Jak wiadomo, sam Enfantin jest wychowawcą tego zakładu. Przez kanał takowy zapewneby się ułatwiły w wysokim stopniu węzłki Europy z Persyą, Indyą i Chinami. Wszakże czy Basza ma tę chęć i środki potrzebne do przedsięwzięcia dzieła takowego, czyby też gabinety europejskie się nie obawiały, że Anglia taką drogą wyłącznie handel cały na morzu Śroziemnem sobie przywłaszczy, to jest pytaniem, którego rozstrzygnąć nie umiemy.

Z dnia 4. Listopada.

Mehmed Ali polecił czterem domom bankierskim, aby Porcie zapłaciły 5 milionów piastrow. Jestto haracz roczny z samego Baszostwa Egiptu; że zaś z tego Baszostwa zalega jeszcze haracz za rok jeden, a z nowo nabytych prowincyi za lat dwa, rachując na rok po 20 milionów piastrow, czego Mehmed wzbrania się płacić, a nie wiadomo, czyli wspomniona wypłata ma być na rachunek zaległego lub dopiero przypadać mającego haracz, czynią więc rozmaite w tej mierze domysły. Wielu jednak mniema, iż Mehmed Ali płacąc 5 milionów piastrow, ułoży się z Portą względem zaspokojenia całej zaległości, wy-

nosząc 45 milionów piastrow, a tym sposobem ułatwi się zachodzące spory.

W ł o c h y.

Z Rzymu, dnia 30. Listopada.

Onegdaj oznajmił ktoś rządowi, iż knowano spisek, i żądał za to odkrycie znacznej nagrody, jako też przebaczenia za własne uczestnictwo. Gdy mu to przyrzeczono wymienił on pałac Xięcia Ercolani w Bononii, którego małżonką córka Lucyana Bonapartego; tam, powiadał, znajdzie policya znaczny skład broni, do którego wnijsie jest za wielkim obrazem. Wystawić sobie można trwogę całej rodziny, gdy policyjanci w nocy przyszli i cały dom przeszukali; zdjęto wszystkie malowidła ze ścian, ale nie znaleziono ani otworu żadnego, ani broni. Denuncyanta oddano pod sąd i skazano go na trzyletnie uwięzienie, Niektorzy rozumieją, że sam został zawieszony; zresztą postanowił jednak rząd przy tej sposobności utworzyć sąd, mający sędzić wszystkie przestępstwa polityczne. Przy tym trybunale, składającym się z 5 członków, adwokat rządowy sprawę tę przeciw familii Ercolani wniósł na nowo, ale Xiążę założył uroczystą protestacyą przeciw wyrządzonej sobie zniewadze i domaga się u zwierzchności zadośćczynienia.

Z Medyolanu, dnia 1. Grudnia.

Wczoraj odprawiło się tu uroczyste poświęcenie zwłok zmarłego onegdaj Xięcia Mikołaja Esterhazy-Galanta. Złożenie zwłok nastąpi w grobach familijnych Xięcia ś. p. w Eisenstadt.

Francya.

Z Paryża, dnia 10. Grudnia.

Twierdzą tu dzisiaj powszechnie, że rząd odebrał wiadomości o złożeniu Pana Zea z urzędu i nastąpieniu w miejsce jego Xięcia San Fernando. Wszakże pogłoskę tę już po tylekroć rozsiewano, że nawet tą razą nie jesteśmy skłonni wierzyć jej. Mimo to zgadzają się jednak w tém wszystkie korespondencye z Madrytu, że zmiana ta rzeczywiście bliska. Pan Zea mało obecnie posiada wpływu w gabinecie Królowej, bo większość onego zniewała go mimowolnie do zastosowania się do woli Regentki. Otacza go oprócz tego mnóstwo szpiegów, uważających na każdy krok jego i śledzących każdy czyn jego; narazcie mówią dużo, że w skutek odkrycia ścisłych styczności które między Panem Zea i byłym Ministrem Cruz zachodziły, usunięcie pierwszego Ministra żadnej więcej nie ulega wątpliwości.

Wczoraj zrana przyaresztowano w kawiarni jedną około 30. Republikanów, członków towarzystwa praw ludu, zgromadzonych tam

w kształcie klubu. Twierdzą, że tam knowano spisek, mający wybuchnąć d. 11. Grudnia. W skutek odbytej indagacyi nastąpiły dzisiaj zrana nowe poszukiwania i przyaresztowania.

Udzielenie bardziej rozumujące niż opowiadające, zamieszczone w Konstytucyoniscie, o sprawach hiszpańskich z Madrytu pod d. 28. m. z. wyraża: „Interwencya francuzka bardzo tu nie lubiona, podczas kiedy w Saragossie i Barcelonie rzeczy wcale inaczej się mają. W tych miastach albowiem niczego bardziej nie pragną, jak wkroczenia Francuzów do Hiszpanii. Lubo w Arragonii wiele jest Karolistów, duch którym tchną mieszkańcy jednak bardzo liberalny i duchowieństwu nieprzyjazny, lubo ono 40 ma klasztorów w stolicy Arragonii. Po kilkakroć już odzywały się tu tłumy studentów i innych ludzi z okrzykiem: „Przec z Biskupem!“ — W Madrycie lękają się interwencyi francuzkiej przedewszystkiem z obawy, aby na nowo nie ustaliła Ministeryum Pana Zea Bermudez. Nie ma tam wprawdzie więcej nienawiści ku Francyi, ale jednak gorzkie wspomnienia, które się wszelako nie dotyczą Francyi z roku 1808, lecz Francyi z r. 1823. — W Revista Espanol donoszą o podróży wielu Karolistów przez Llerena, udających się do Malagi i Kadyxu. Wymieniają tam Marszałka Bourmonta, Generala Porucznika Clouet, Wikomta Karola Bourmonta, Pułkownika Turbonnais i wielu innych. Generalowie Clouet i Larochejaqueelin jeszcze nie wyleczeni z ran odebranych w Portugalii.“

Podróżny przybyły z głębi Hiszpanii do Bajonny, przynosi następujące, potwierdzenia wymagające, nowiny: „Pleban Merino na głowę pobity schronił się w góry pod Oca. General Valdez przybył w 8000 wojska do Wiktoryi, zostawiając 3000czną załogę pod wodzą Morilla w Valladolid. Natychmiast po przybyciu Generala Valdez do Wiktoryi, General Sarsfield do Madrytu się udał. Powstańcy w Biskai tulają się pojedynczo, uchodząc ku granicy Francyi. — Oddział wojska wysłano z Katalonii do Arragonii, ponieważ się tam rozruchów obawiają. — Amnestya żadnych jeszcze nie miała skutków; dotychczas nikt nie stanął i zapewne owe dwa tygodnie upłyną a nikt o łaskę błagać nie będzie.“(?)

Monitor donosi z raportu Generala Uzer z Bona, iż gdy kilka statków trudniących się zbieraniem koralu, rozbiło się przy brzegach, Arabowie okazali wielką ludzkość dla 17 osób, które się na tych statkach znajdowały. Poko-Il-nie Sebas przyjęło nieszczęśliwych i zaprowadziło do pokolenia Beni-Urnim, które umieściło ich w namiotach swoich, a potem zapro-

wadziło do Bony. General Uzer kazał natychmiast nagrodzić rzeczonemu pokoleniu, aby je zachęcić do dalszej gościnności i ludzkości dla Europejczyków, podobnym przypadkiem dotkniętych. Szance w Bugia znacznie się powiększają.

Dziennik Courrier français pisze: „Słychać, iż następne posiedzenia Izby będą szczególnie poświęcone prawom skarbowym i wewnętrznej administracyi. Ministrowie nie mało pieniędzy żądać będą na nowe gościnice, kanały, koleje żelazne, kopanie portów i t. d. Ukończenie wszystkich robót zaczętych w Cherbourg ma kosztować 54 milionów. Lubo zaś rząd szczególnie chce pozyskać uchwałami potrzebnych pieniędzy, niewątpliwą jednak jest rzeczą, iż prawa polityczne będą także przełożone, jako to: względem politycznych stowarzyszeń i koalicji robotników. Łatwo się można domyślić, iż prawa te nie są ułożone w duchu liberalnym i że wzniecą burzę, którejby na tém posiedzeniu uniknąć chcieli.“

Słychać, iż zdrowie Monarchy naszego nie jest najlepsze i nie ma jeszcze pewności, czyli pojedzie do Bordeaux.

Gabinet nasz zwraca pilną uwagę na interesa niemieckie i włoskie, a uzbrajanie okrętów zdaje się oznaczać rozciągnięte plany.

Komitet dla piechoty i jazdy oświadczył na ostatniem swém posiedzeniu życzenie, aby wszystkie pułki piesze, zaczawszy od następującej wiosny, ćwiczone były w strzelaniu z dział.

Słychać, iż wkrótce wyjdą prawdziwe pamiętniki Mirabeau, zebrane z pism po nim pozostałych. Przystosobiony syn Mirabeau, którego nazwiska dzienniki nie wymieniają, ma się trudnić wydaniem tych pamiętników.

Słychać, iż Admiral Hugon, który dowodzi eskadrą naszą w Lewancie, z powodu nadwątlenia go zdrowia, otrzymał pozwolenie wrócenia do Francyi.

Pan Cousin, miał dn. 30. z. m. posłuchanie u Króla Jmci. Towarzyszył mu Minister handlu. Słychać, iż Pan Cousin otrzyma nowe posłannictwo do krajów niemieckich.

Margrabia Bassano, urzędnik ministerstwa spraw zagranicznych, został niedawno wysłany do Stambułu; ma wsiść na okręt w Marsylii, i popłynąć do przeznaczonego miejsca. Słychać, iż wspomniany Margrabia wiezie Admiralowi Roussin bardzo ważne pisma urzędowe względem nowych trudności, jakie zaszły między Sultanem i Baszą Egiptu.

S z w e c y a.

Z Sztokholmu, dnia 3. Grudnia.

Król Szwedzki zwołał nadzwyczajny Sejm na dzień 15. Stycznia 1834. r. Rozporządze-

nie wydane w tej mierze d. 23. Listopada za-
wiadamia, iż powodem tego jest życzenie Kró-
la, aby nowe prawo o monetach mogło jak
najprędzej być zaprowadzonem.

OBWIESZCZENIE.

Podaje się niniejszem do wiadomości publi-
cznej iż tutejszej kupiec Teodor Benedykt
Ahlfenger i jego narzeczoną Julianną
z Josephsohn przez kontrakt w podpisanym
Sądzie pod dniem 31. Październ. r. b. zawarty
wspólność majątku i dorobku w ich przyszłem
małżeństwie wyłączyli.

Poznań, dnia 2. Listopada 1833.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

A U K C Y A.

Aukcja pozostałości kupca Adolfa Kupki
odłoży się na

dzień 23ci Grudnia
przed południem o 11tej godzinie i dni nastę-
pne w kamienicy na rynku pod Nrem 43.,
gdzie się sprzedą skład wina i inne rzeczy.

Poznań, dnia 20. Grudnia 1833.

Brock, Referendaryusz.

Kapelusze i czepki najnowszego gustu w ta-
nich cenach ofiaruje

Gnieszno,

Seyfried.

Słomianki Nro. 373.

DONIESIENIE.

Paryżkie, Drezdeńskie i Wiedeńskie
sznurówki, jako też gorsety niedozwala-
jące trzymać się krzywo, znajdują się
w zapasie u Bambergera w Wrocła-
wiu na ulicy Schmiedebücke pod li-
czbą 16. pod „Miastem Warszawa“ na
pierwszém piętrze.

Na miarę nie potrzebuję nic więcej
jak suknią dobrze leżącą, albo też dłu-
gość talii i szerokość od jednego do
drugiego ramienia mierząc przez pierś.
Skoro sznurówka kupiona odemnie nie
spodoba się, obowiązuję się odebrać ją
napowrót. Cena gorsetu z angielskiej
skóry podszytego płótnem wynosi od 3
Talarów do 3 Tal. 20 sgr.

Bamberger, krawiec z Wiednia,
robiący gorsety.

Doniesienie o nauce tańca.

Wysokiej szlachcie przebywającej w tutej-
szem mieście jako też w okolicy, tudzież sza-
nownej publiczności donoszę niniejszem naj-
uniżeńiej, iż daję dokładną naukę tańców
niemieckich, francuzkich i polskich.

Na lokal uczenia nająłem salę w domu za-
jezdnym *Hôtel de Varsovie*, na Wrocławskiej
ulicy pod Nr. 251., gdzie dawniej było Casino.

Mieszkam na ulicy Sgo Wojciecha pod
Nr. 94. pod trzema liliami.

Honorarium miesięczne od jednej osoby
wynosi 3 Talary. Na miesiąc dam 12 lekcji,
każda po 2 godziny.

Poznań, dnia 12. Grudnia 1833.

Karól Kulzius, wraz z żoną,
koncessyonowany nauczyciel tańców.

Doniesienie handlowe.

Piękne cytryny z Messyny sto sztuk po 3 Tal.
10 sgr., i z Malagi po 3 Tal.,
pojedynczo po 6 i 7 gr. pol.,
piękne apelsyny z Messyny i
świeże rodzenki w gronach, otrzymał

J. Verderber.

Ulubione świece, tak nazwane oszczędności, z knotami wo- skowemi,

nie topiące się i nie wydające przykrego za-
pachu, mojej własnej roboty, sprzedaję funt
po 7 sgr.

Edward Czarnikow, mydlarz,
przy ulicy Fryderykowskiej Nr. 167. w domu
niegdyś Pana Mańkowskiego.

Ceny zboża na Pruską miarę i wagę w Poznaniu.

Dnia 18. Grudnia 1833.

	Tal.	śgr.	ten.	do	Tal.	śgr.	ten.
Pszenica . . .	1	7	6	—	1	10	—
Żyto . . .	—	25	—	—	—	27	6
Jęczmień . . .	—	15	—	—	—	16	—
Owies . . .	—	15	—	—	—	16	—
Tatarka . . .	—	15	—	—	—	17	6
Groch . . .	1	5	—	—	1	7	6
Ziemiaki . . .	—	6	—	—	—	7	—
Siana cetnar à							
110 ff. . .	—	15	—	—	—	18	—
Słomy kopa à							
1200 ff . . .	4	—	—	—	4	5	—
Masła garniec	1	15	—	—	1	20	—